

Arrest

nr. 301 299 van 9 februari 2024

in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 december 2023.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing "verzoek kennelijk ongegrond" van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 27 juli 2023 waarbij haar verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoekster uit Albanië, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoekster toe om duidelijk aan te tonen dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

In de bestreden beslissing wordt door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) op uitgebreide en omstandige wijze vastgesteld dat en gemotiveerd waarom verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Albanië verdere Problemen te zullen kennen met B.C., een berucht misdadiger die meermaals zou hebben geprobeerd haar dochter te ontvoeren en haar dochter zou hebben geslagen. Ze vreest dat bij een terugkeer naar Albanië haar dochter zal worden ontvoerd en/of verkracht door B.C. en dat zijzelf door hem zal worden vermoord.

3. De Raad stelt vooreerst vast dat geen enkel begin van bewijs voorligt van de beweerde problemen van verzoekster met voormeld persoon. Ook van de beweerde contacten met de Albanese politie naar aanleiding van die incidenten wordt niet enig bewijs bijgebracht. Dit totaal gebrek aan bewijs, waardoor verzoeksters verklaringen niets meer zijn dan blote beweringen, ondermijnt de geloofwaardigheid van die beweerde incidenten en bedreigingen, van de beweerde contacten met de politie en van de ingeroepen vrees.

4. Verzoekster maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat het haar met betrekking tot die verklaarde Problemen en vrees, daargelaten de geloofwaardigheid ervan, aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt.

Waar niet enig bewijs voorligt van de beweerde contacten van verzoekster met de Albanese politie, ligt er wel informatie voor, door zowel verzoekster als het CGVS bijgebracht, waaruit duidelijk de wil van de Albanese autoriteiten blijkt om tegen B.C. op te treden. Blijkens de beschikbare informatie, zoals o.a. de krantenartikelen die verzoekster neerlegde, geeft de Albanese overheid publiekelijk aan dat B.C. verdacht wordt van en gezocht wordt voor de moord op E. X. en dat hij ook gezocht wordt voor zijn vermeende betrokkenheid bij een moordpoging op A. B. Dat de Albanese autoriteiten B.C. zouden beschermen zoals verzoekster beweert, blijkt nergens uit en wordt aldus tegengesproken door de informatie die voorligt, o.a. door haarzelf bijgebracht. Zoals de commissaris-generaal eerder terechtopmerkte, komt verzoekster waar zij voorhoudt dat de Albanese autoriteiten B.C. een hand boven het hoofd zouden houden, niet verder dan blote beweringen die niet op enig concreet en objectief gegeven zijn gesteund. Verzoekster weet hierin dan ook niet te overtuigen.

In het licht van de onderzoeksdaten die de politie van Shkodër stelt naar aanleiding van de daden gepleegd door B.C., zoals blijkt uit de door beide partijen bijgebrachte informatie, waaronder de door verzoekster neergelegde artikelen volgens dewelke (blijkens de bijgevoegde vertaling ervan) de directeur-generaal van de Staatspolitie de inzet van alle politieagenten eiste voor de onthulling en het arresteren van B.C. en de andere daders van de moord op de 19-jarige E. X., is het allerminst aannemelijk of geloofwaardig dat de politie van Shkodër aan verzoekster zou hebben gezegd dat zij "geen aangifte tegen B.C. kon doen" en dat zij niets konden ondernemen zo lang er geen bewijs was, zoals verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde (NPO, p. 11).

Dit geldt des te meer gelet op verzoeksters verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud dat B.C. in de periode van September 2022 tot januari 2023, de periode waarin blijkens de beschikbare informatie de Albanese autoriteiten publiekelijk aangaven alles in het werk te stellen om B.C. op te sporen en te arresteren, B.C. haar dochter minstens 6 à 7 keer zou hebben proberen te ontvoeren, hij haar fysiek zou hebben aangevallen en er zodoende sprake was van slagen en verwondingen -in dit verband wordt herhaald dat ook hiervan niet enig bewijs voorligt- en dat hij haar zou hebben achtervolgd met de auto.

Gelet op de ernst van die verklaarde feiten -indien deze werkelijk zouden hebben voorgedaan-, is het niet aannemelijk of geloofwaardig dat de Albanese overheid, gelet op hun wil en inzet om B.C. te vinden en te arresteren zoals blijkt uit de voorliggende informatie, geen oor zou hebben gehad naar verzoeksters verklaringen, deze zonder meer in de wind zou hebben geslagen, en haar en haar dochter volledig aan hun lot zouden hebben overgelaten. Dit strookt geenszins met de context zoals die blijkt uit de beschikbare informatie, met name de actieve zoektocht naar en het hiervoor inzetten van een groot politie- en opsporingsapparaat om B.C. op te speuren teneinde hem te arresteren.

Gelet op die informatie, zoals o.a. dus de door verzoekster aangebrachte artikelen waarin naast het feit dat de Albanese politie actief op zoek ging/is naar B.C., voorts o.a. nog staat te lezen dat door de gestelde onderzoekshandelingen het onderzoeksteam erin geslaagd is bewijs te vinden waaruit blijkt dat B.C. verantwoordelijk is voor de executie van de 19-jarige E. X. rekening houdende met de

beveiligingscamera's in die zone, en er tijdens de doorzoeking door de Albanese politie van de wijk een volledig uitgebrand motorvoertuig en een vuurwapen werd gevonden, is verzoekster van mening dat de Albanese politie haar totaal niet wou helpen niet aannemelijk of geloofwaardig. Het is geenszins aannemelijk of geloofwaardig dat verzoekster, zoals zij beweert doch niet aantoon, geen aangifte/klacht kon doen bij de politie van Shkodër naar aanleiding van de beweerd Probleem van haar dochter met B.C.. In zoverre verzoekster daarnaast voorhoudt dat zij het feit dat de politie van Shkodër haar meermaals/herhaaldelijk geen klacht liet indienen niet/nergens kon aanklagen, is dit evenmin geloofwaardig en kan dit niet worden gevolgd, gelet ook op de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er in Albanië wel degelijk mogelijkheden zijn om een slecht/gebrekkig functioneren van de politie of eventueel machtsmisbruik aan te kaarten.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift naar algemene informatie inzake corruptie en bloedwraak in Albanië wijzigt niets aan het voorgaande. Los nog van het feit dat er in casu geen sprake is van een vendetta, dient verzoekster hoe dan ook concreet aan te tonen dat zij voor haar beweerd Probleem met en vrees voor B.C., zo hier al geloof aan wordt gehecht, geen beroep kan doen op haar nationale autoriteiten en dat deze haar niet zouden kunnen helpen of helpen. Verzoekster blijft hier echter in gebreke. Zij maakt op generlei wijze aannemelijk dat zij in Albanië geen beroep kan doen op de nationale beschermingsmogelijkheden aldaar, laat staan dat zij alle realistische en redelijkerwijze van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde Probleem, daargelaten de geloofwaardigheid ervan, hulp en/of bescherming te verlenen.

5. Verzoekster laat na concreet te verduidelijken op welke wijze de artikelen 3 en 13 van het EVRM zouden zijn geschonden.

6. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

7. Gelet op wat voorafgaat, lijkt het erop dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 januari 2024 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1022 legt de eed af en tolkt Albanees

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP stelt het niet eens te zijn met de analyse van de Raad die Albanië als een veilig land beoordeelt. I.c. zijn er specifieke problemen want VzP en haar dochter worden lastiggevallen door een notoir misdadiger, die door de politie de hand boven het hoofd gehouden wordt en ze verwijst naar diens tijdelijke pro forma opsluiting in de gevangenis die evenwel geen effectieve bescherming inhoudt. Zij vraagt de beslissing te vernietigen en haar bescherming te geven”.

5. Verzoekende partij haar voormelde beknopte uiteenzetting ter terechtzitting betreft niets meer dan een summier herhaling van argumenten die zij al eerder aanhaalde en waarmee reeds terdege rekening werd gehouden en waarop werd geantwoord in de hogere geciteerde beschikking van 28 november 2023. Betreffende verzoekende partij haar betoog ter terechtzitting dat B.C. door de politie wordt beschermd herneemt de Raad de volgende gronden van voormelde beschikking:

“Blijkens de beschikbare informatie, zoals o.a. de krantenartikelen die verzoekster neerlegde, geeft de Albanese overheid publiekelijk aan dat B.C. verdacht wordt van en gezocht wordt voor de moord op E. X. en dat hij ook gezocht wordt voor zijn vermeende betrokkenheid bij een moordpoging op A. B. Dat de Albanese autoriteiten B.C. zouden beschermen zoals verzoekster beweert, blijkt nergens uit en wordt aldus tegengesproken door de informatie die voorligt, o.a. door haarzelf bijgebracht. Zoals de commissaris-generaal eerder terecht opmerkte, komt verzoekster waar zij voorhoudt dat de Albanese autoriteiten B.C. een hand boven het hoofd zouden houden, niet verder dan blote beweringen die niet op enig concreet en objectief gegeven zijn gesteund. Verzoekster weet hierin dan ook niet te overtuigen.”

Met haar betoog op de zitting slaagt de verzoekende partij niet in om deze bevindingen in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. De verzoekende partij brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, geen valabele elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 28 november 2023 opgenomen grond. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS